

Warszawa, 27 października 2023 r.

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

DOOŚ-WDŚZOO.420.29.2022.BL.8

DECYZJA

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska, na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2023 r. poz. 775 ze zm.), dalej k.p.a., w związku z art. 80 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2023 r. poz. 1094, ze zm.), dalej u.o.o.ś, po rozpatrzeniu odwołania [REDAKTOWANE] z 4 lipca 2022 r. od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r., znak: WOO-II.420.16.2020.AM.26, odmawiającej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na: „wycince drzew w celu przywrócenia terenu do funkcji rolnej dla działek o numerach ewidencyjnych: 133/2, 142/2, 146/1, 146/2, 146/3 obręb Zielonowo, gmina Wielen”,

utrzymuje w mocy ww. decyzję.

Uzasadnienie

Cytowaną w sentencji decyzją z 10 czerwca 2022 r. RDOŚ w Poznaniu, po rozpatrzeniu wniosku [REDAKTOWANE] z 17 lutego 2020 r., na podstawie art. 71 ust. 2 pkt 2 w związku z art. 80 ust. 2 zdanie pierwsze u.o.o.ś., odmówił wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia.

4 lipca 2022 r. odwołanie od powyższej decyzji wniósł [REDAKTOWANE]. Odwołanie zostało wniesione z zachowaniem terminu przewidzianego w art. 129 § 2 k.p.a. – decyzja RDOŚ w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r. została doręczona skarżącemu 21 czerwca 2022 r., o czym świadczy stempel pocztowy na zwrotnym potwierdzeniu odbioru załączonym do koperty, w której przesłano skarżącemu przedmiotową decyzję. W treści odwołania skarżący zarzucił, że organ pierwszej instancji dopuścił się naruszenia:

- 1) art. 71 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d oraz art. 80 ust. 2 u.o.o.ś.;
- 2) art. 7 w zw. z art. 77, art. 80 oraz 104 § 3 k.p.a.
- 3) § 4 ust. 1 pkt 1 lit. b oraz c uchwały nr 68/IX/03 Rady Miejskiej w Wieleniu z dnia 5 czerwca 2003 r. w sprawie zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania

przestrzennego Gminy Wieleń (Dz. Urz. Woj. Wielkopolskiego nr 169 poz. 3149 z dnia 30 października 2003 r.), dalej mpzp Gminy Wieleń.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji. Ponadto skarżący wskazał w treści odwołania, że w toku postępowania przed organem pierwszej instancji:

- a) Burmistrz Miasta Wieleń w treści pisma z 6 marca 2020 r., znak: PP.6727.59.2020 przedstawił stanowisko, w którym nie stwierdził sprzeczności przedmiotowego przedsięwzięcia z postanowieniami mpzp Gminy Wieleń w ten sposób, że oznaczenie terenu jako tereny lasów oraz tereny przeznaczone do zalesień nie zakazuje przywrócenia terenu do funkcji rolnej. Skarżący podkreślił, iż Burmistrz Miasta Wieleń *ma najlepszą wiedzę, jaki był cel uchwalonych w tym zakresie przepisów* ze względu na fakt, iż jest on podmiotem przygotowującym projekt uchwały i egzekwującym jej postanowienia,
- b) organ pierwszej instancji miał błędnie przyjąć, że spośród działek o nr ewid. 146/1, 146/2, 146/3, 142/2 oraz 133/2, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń, na których planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, „*działki nr 133/2 oraz działka nr 142/1*” nie stanowią lasu ani terenów przeznaczonych pod las. W konsekwencji, organ pierwszej instancji winien był wezwać do uzupełnienia wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia w zakresie prawidłowego określenia terenu, na którym planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie,
- c) skarżący zarzucił, iż organ pierwszej instancji przyjął twierdzenia zawarte w pismach przedkładanych przez Stowarzyszenie „Zielono Mi” (m.in. pismo z 3 września 2021 r. wraz z załączonym dokumentem pt.: „*Ekspertyza dotycząca wartości przyrodniczej działek ewidencyjnych: 144/1, 144/3, 144/5, 145/4, 145/5 i 147 oraz terenów bezpośrednio przyległych, Obręb Zielonowo, gm. Wieleń*” oraz pismo z 15 września 2021 r. wraz z załącznikiem w postaci opinii prawnej w przedmiocie zgodności planowanego przedsięwzięcia z mpzp Gminy Wieleń) w sposób „*bezrefleksyjny*”. Wedle skarżącego, organ winien nie odnosić się do twierdzeń zawartych w ww. pismach, a jeżeli to zrobił, to winien on był skorzystać z pomocy niezależnego biegłego, czego jednakże nie uczynił.

Organ pierwszej instancji w wyniku rozpatrzenia sprawy ustalił, iż przedmiotowe przedsięwzięcie objęte wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach polega na zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o powierzchni ok. 1,7 ha, na użytek rolny, znajdującego się na fragmentach działek o nr ewid. 146/1, 146/2, 146/3, 142/2 oraz 133/2, obręb Zielonowo, gmina Wieleń, o łącznej powierzchni ok. 14,99 ha, położonych w obrębie Zielonowo, gmina Wieleń. Stanowi ono zatem przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o którym mowa w § 3 ust. 1 pkt 88 lit. a oraz lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839, ze zm.), dalej r.o.o.ś., tj.: zmianę lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na

użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu, o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha. W związku z powyższym, zgodnie z treścią art. 71 ust. 2 pkt 2 u.o.o.ś., wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d u.o.o.ś. organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla analizowanego przedsięwzięcia jest RDOŚ w Poznaniu. Jak wynika natomiast z art. 127 § 2 k.p.a. w związku z art. 127 ust. 3 u.o.o.ś., GDOŚ jest organem właściwym do rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

Niniejsza decyzja dotyczy postępowania w sprawie, w której w wyniku rozpatrzenia odwołania od decyzji RDOŚ w Poznaniu z 16 września 2020 r., znak: WOO-II.420.16.2020.AM.9, GDOŚ wydał decyzję z 7 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.42.2020.KN.4, którą to uchylił ww. decyzję RDOŚ w Poznaniu i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji.

GDOŚ ustalił i zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. organ odwoławczy może utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję. Będzie to miało miejsce wówczas, gdy w wyniku ponownego rozpoznania sprawy rozstrzygnięcie organu odwoławczego jest zgodne z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji zawartej w zaskarżonej decyzji. Organ administracji, wydając w postępowaniu odwoławczym decyzję utrzymującą w mocy zaskarżoną decyzję, zajmuje stanowisko, że rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest prawidłowe, zarówno co do zgodności z prawem, jak i co do istoty. W ocenie GDOŚ rozstrzygnięcie podjęte przez RDOŚ w Poznaniu decyzją z 10 czerwca 2022 r. jest prawidłowe i nie narusza przepisów prawa w stopniu uzasadniającym jego uchylenie.

W doktrynie podkreśla się, że wydanie przez organ II instancji rozstrzygnięcia utrzymującego w mocy rozstrzygnięcie organu I instancji następuje w momencie, w którym jest ono w ocenie organu odwoławczego prawidłowe, zarówno z punktu widzenia zgodności z prawem, jak i pod względem celowości. W takim przypadku organ odwoławczy zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. (por. B. Adamiak, J. Borkowski, *Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz*, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa 2021, s. 848-849). Natomiast zgodnie z orzecznictwem sądowym, utrzymanie w mocy decyzji organu I instancji oznacza w szczególności utrzymanie w mocy jej podstawowego, koniecznego elementu jakim jest rozstrzygnięcie (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 15 sierpnia 1985 r., sygn. akt: III SA 730/85). Podsumowując powyższe, podstawą do wydania decyzji utrzymującej w mocy rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji, o której mowa w analizowanym przepisie, jest wystąpienie zgodności rozstrzygnięcia organu odwoławczego z rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Z sytuacją uzasadniającą zastosowanie art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a. w sposób opisany powyżej mamy do czynienia w omawianej sprawie.

W toku ponownego rozpatrywania przedmiotowej sprawy przez organ pierwszej instancji pismem z 3 września 2021 r. Stowarzyszenie „Zielono Mi” (dalej Stowarzyszenie)

złożyło wniosek o dopuszczenie do udziału w postępowaniu na prawach strony. Do wniosku załączono regulamin Stowarzyszenia, pismo, datowane na 1 września 2021 r., pochodzące od Starosty Czarnkowsko-Trzcianeckiego, stanowiące zaświadczenie o wpisaniu Stowarzyszenia od 7 czerwca 2016 r. do Ewidencji Stowarzyszeń Zwykłych, prowadzonej przez Starostę oraz o fakcie, iż działalność Stowarzyszenia nie ustała. RDOŚ w Poznaniu dopuścił Stowarzyszenie do przedmiotowego postępowania na prawach strony na podstawie art. 31 § 2 k.p.a. postanowieniem z 2 listopada 2021 r., znak: WOO-II.420.16.2020.AM.19. W konsekwencji powyższego, Stowarzyszeniu został zapewniony udział na prawach strony w postępowaniu odwoławczym.

W toku postępowania przed organem pierwszej instancji, wraz z pismem z 3 września 2021 r. Stowarzyszenie wniosło dokument o nazwie: *„Ekspertyza dotycząca wartości przyrodniczej działek ewidencyjnych: 144/1, 144/3, 144/5, 145/4, 145/5 i 147 oraz terenów bezpośrednio przyległych, Obręb Zielonowo, gm. Wieleń”*, datowany na lipiec 2016 r. GDOŚ zapoznał się z treścią dokumentu w celu weryfikacji twierdzeń zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia w zakresie pozwalającym na ustalenie, czy na terenie, na którym planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, występuje las w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz. U. z 2023 r. poz. 1356), dalej u.o.l. Ponadto, w toku postępowania przed organem pierwszej instancji Stowarzyszenie przedłożyło wraz z pismem z 15 września 2021 r. opinię prawną dotyczącą kwestii:

- 1) przeznaczenia działek o nr ewid. 133/2, 142/2, 146/1, 146/2 oraz 146/3 ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń na gruncie regulacji prawnej w postaci mpzp Gminy Wieleń (s. 3-5 dokumentu).;
- 2) aktualności danych zawartych w ewidencji gruntów i budynków w odniesieniu do działek ewidencyjnych, objętych planowanym przedsięwzięciem (s. 5-7 dokumentu);
- 3) ustalenia, czy na terenach działek objętych planowanym przedsięwzięciem istnieje las w rozumieniu ustawy o lasach (s. 7-11 dokumentu);
- 4) kwalifikacji prawnej planowanego przedsięwzięcia na gruncie rozporządzenia RM, istnienia obowiązku prawnego uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia oraz określenia właściwego rzeczowo organu do rozpatrzenia sprawy (s. 12-14 dokumentu);

GDOŚ zapoznał się z treścią powyższych, a w konsekwencji uznał za uzasadnione oparcie się na niej ze względu na tę okoliczność, iż przedstawione w ww. dokumentach informacje i wnioski są w dużym zakresie zbieżne z samodzielnymi ustaleniami organu odwoławczego, poczynionymi na etapie postępowania odwoławczego. Odniesienia do treści uprzednio omówionych dokumentów zostały wskazane w treści uzasadnienia niniejszej decyzji.

GDOŚ dokonał weryfikacji stwierdzenia przez organ pierwszej instancji, że poza terenami będącymi lasami wg klasyfikacji gruntu ujawnionej w dołączonym do pisma z 30 marca 2020 r. wypisie i wyrysie z ewidencji gruntów i budynków, pozostałe obszary znajdujące się na działkach, na których planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie,

stanowią również las w rozumieniu art. 3 pkt 1 u.o.l. Zgodnie z treścią przywołanego przepisu, za las należy uznać grunt o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, pokryty roślinnością leśną (uprawami leśnymi) - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub przejściowo jej pozbawiony:

- a) przeznaczony do produkcji leśnej lub
- b) stanowiący rezerwat przyrody lub wchodzący w skład parku narodowego albo
- c) wpisany do rejestru zabytków.

Podtrzymując stanowisko organu pierwszej instancji wyrażone na s. 6-8 zaskarżonej decyzji GDOŚ potwierdza, że działki, na których zlokalizowane jest planowane przedsięwzięcie nie stanowią rezerwatu przyrody, nie wchodzą też one w skład żadnego parku narodowego ani nie są też one wpisane do rejestru zabytków. GDOŚ ustalił na podstawie dokumentu załączonego do pisma z 17 lutego 2020 r., stanowiącego wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia w postaci uproszczonego wypisu z ewidencji gruntów, sporządzonego przez Starostę Czarnkowsko-Trzcianeckiego, że na terenie działek oznaczonych numerami ewidencyjnymi 146/1, 146/2 oraz 146/3 wyróżnione zostały użytki oznaczone symbolem „LsV”, stanowiące grunty leśne na podstawie § 9 ust. 1 pkt 1 w zw. z § 43 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. z 2021 r. poz. 1390). Powierzchnia wyróżnionych użytków leśnych na terenie działek oznaczonych nr ewid. 146/1, 146/2 oraz 146/3 stanowi wg przedmiotowego dokumentu odpowiednio ok. 0,2 ha, 0,30 ha oraz 1,15 ha. Ponadto, w toku postępowania przed organem pierwszej instancji Starosta Czarnkowsko-Trzcianecki wraz z pismem z 17 września 2021 r., znak: OS.6162.85.2021.KM przedłożył dokument „*Inwentaryzacja stanu lasu – obręb ewidencyjny Zielonowo na okres od 1 stycznia 2020 do 31 grudnia 2029 r.*”. Wedle informacji zawartych w ww. dokumencie, na terenie działek nr 146/1, 146/2 oraz 146/3, ob. ewid. Zielonowo, gmina Wieleń potwierdzone jest występowanie lasu na terenie wymienionych powyżej działek. W ramach przedmiotowego dokumentu, dla lasu znajdującego się na terenie wspomnianych uprzednio działek planowane jest dokonanie trzebieży wczesnej na ich całej zalesionej powierzchni, tj. 1,7 ha oraz pozysk 68 m³ drewna. Należy również wskazać, iż Starosta Czarnkowsko-Trzcianecki w piśmie z 17 września 2021 r. przekazał informację, że na terenie działek 146/1, 146/2 oraz 146/3 znajduje się las o powierzchni co najmniej 0,10 ha, porośnięty roślinnością leśną, na którym zachodzi potrzeba prowadzenia produkcji leśnej. Dodatkowo, Starosta dołączył do ww. pisma kopię własnej decyzji z 13 stycznia 2020 r., znak: OS.6162.874.2019.KM, która określa zadania z zakresu gospodarki leśnej dla właściciela lasu, znajdującego się na terenie nieruchomości oznaczonych nr ewid. 146/1, 146/2 oraz 146/3, obręb ewidencyjny Zielonowo, gmina Wieleń oraz narzuca obowiązek dokonania trzebieży wczesnej na terenie ww. działek.

Poza terenami oznaczonymi w wyrysie z mapy ewidencyjnej symbolem „LsV”, należy również stwierdzić, że na terenie wszystkich działek, które obejmuje planowane

przedsięwzięcie istnieją grunty o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha, które są pokryte roślinnością leśną w postaci drzew, krzewów oraz runa leśnego. Przedstawiony przez Stowarzyszenie dokument „*Ekspertyza dotycząca wartości przyrodniczej działek ewidencyjnych: 144/1, 144/3, 144/5, 145/4, 145/5 i 147 oraz terenów bezpośrednio przyległych, Obręb Zielonowo, gm. Wieleń*” stwierdza występowanie siedliska boru sosnowego suboceanicznego (*Leucobryo-Pinetum*) na północnej części działki nr ewid. 142/2 oraz na terenie obejmującym obecnie działkę nr ewid. 146/3, z wyłączeniem części łąkowej, występującej na południowej oraz wschodniej części wspomnianej działki (s. 14 dokumentu). Ww. dokument wskazuje na występowanie siedliska boru chrobotkowego (*Cladonio-Pinetum*) w centralnej, północnej oraz północno-wschodniej części działki nr. ewid. 146/3 (s. 16 dokumentu) Dokument stwierdza również istnienie siedliska łągu jesionowo-olszowego (*Fraxino-Alnetum*) na terenie działki 133/2, północnej i wschodniej części działki 142/2, a także w południowej i wschodniej części działki 146/3 (s. 15 dokumentu). Potwierdza to wymóg spełnienia kryterium przyrodniczego, o którym mowa w art. 3 pkt 1 u.o.l. (tj. pokrycie roślinnością leśną w postaci drzew, krzewów oraz runa leśnego), co stwierdził również organ pierwszej instancji w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (s. 6-7 decyzji RDOŚ w Poznaniu). Nie budzi wątpliwości GDOŚ również to, że obszary pokryte roślinnością leśną znajdujące się na terenie działek obejmujących przedmiotowe przedsięwzięcie sąsiadują bezpośrednio z terenami stanowiącymi większy kompleks leśny, w skład którego wchodzi m.in. działki nr ewid. 7363/3, 7363/4, 7362/3, 7361/2, 7367/1, 147 oraz 145/5 obręb ewid. Zielonowo, gm. Wieleń. Dokonana przez organ odwoławczy analiza w zakresie oszacowania powierzchni terenu pokrytego roślinnością leśną poza terenami oznaczonymi w ewidencji gruntów i budynków jako lasy („LsV”) wykazuje, że na terenie lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia występują grunty pokryte roślinnością leśną w postaci drzew, krzewów oraz runa leśnego o powierzchni nie mniejszej niż 4,7 ha. W konsekwencji GDOŚ stwierdza prawidłowość ustalenia przez organ pierwszej instancji spełnienia kryterium powierzchniowego w przypadku analizowanego terenu (tj. obecność gruntów o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha) (s. 7 uzasadnienia decyzji RDOŚ w Poznaniu). Z kolei kryterium przeznaczenia terenu jako przeznaczone do produkcji leśnej w opinii GDOŚ spełnione jest w analizowanym przypadku w więcej niż jeden sposób – zarówno poprzez określenie funkcji terenu na podstawie przepisów zawartych w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, o czym świadczy treść oraz załącznik graficzny do mpzp Gminy Wieleń (por. uzasadnienie decyzji RDOŚ w Poznaniu, s. 7-8, a także dalsza część uzasadnienia niniejszej decyzji), jak i w sposób zaaprobowany przez orzecznictwo sądów administracyjnych, albowiem Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „*Wprawdzie pojęcie produkcji leśnej nie jest definiowane w ustawie o lasach, tym niemniej w orzecznictwie sądowym definiuje się je jako wzrost i rozwój drzewostanu oraz roślin stanowiących podszycie i runo na gruntach leśnych (tak NSA w wyroku z dnia 18 grudnia 2019 r. sygn. akt I OSK 1092/18 [...]). W orzecznictwie sądowym wskazano także, że sam*

fakt, że na danym obszarze znajduje się las wraz z roślinnością leśną wskazuje na jego przeznaczenie do produkcji leśnej (o ile nie stanowi rezerwatu przyrody lub nie wchodzi w skład parku narodowego albo nie jest wpisany do rejestru zabytków) - tak SN w wyroku z 28 stycznia 2010 r. sygn. akt I CSK 258/09[...]; SN w wyroku z 28 stycznia 2009 r. sygn. akt IV CSK 353/08[...]. Mając powyższe należy stwierdzić, że definicja danej nieruchomości jako lasu nie zależy od tego, w jaki sposób właściciel takiej nieruchomości zamierza w przyszłości zagospodarować roślinność leśną znajdującą się na jego nieruchomości. Gdyby tak było, to wówczas nawet duże obszary pokryte zwartą roślinnością leśną nie byłyby lasami tylko dlatego, że właściciel takiej nieruchomości uznałby, że nie są one przeznaczone do produkcji leśnej. Prowadziłoby to do nieakceptowalnej sytuacji, w której stosowanie ustawy o lasach zależałoby od woli właściciela nieruchomości leśnej”. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 kwietnia 2022 r., sygn. akt I OSK 1399/21, LEX nr 3392881).

W toku postępowania odwoławczego GDOŚ dokonał szczegółowej analizy zgromadzonego materiału dowodowego w zakresie obszarów objętych wycinką w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia. Wątpliwości organu budziło określenie nazwy przedsięwzięcia, w szczególności przez użycie zwrotu „(...) w celu przywrócenia terenu do funkcji rolnej”, pomimo ustalenia, że na terenach objętych wycinką występują lasy. GDOŚ, działając na podstawie art. 50 § 1 k.p.a., pismem z 4 stycznia 2023 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.29.2022.BL.4, wezwał skarżącego do przedstawienia wyjaśnień poprzez:

- 1) wyjaśnienie, co należy rozumieć przez sformułowanie „przywrócenie terenu do funkcji rolnej” użyte we wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z 17 lutego 2020 r., ze szczególnym uwzględnieniem treści § 3 ust. 1 pkt 88 r.o.o.s. oraz
- 2) jednoznaczne wskazanie docelowego przeznaczenia poszczególnych użytków gruntowych stanowiących las (LsV), znajdujących się na terenie działek o nr ewid. 146/1, 146/2 oraz 146/3, obręb ewid. Zielonowo, gmina Wieleń.

W odpowiedzi na ww. wezwanie skarżący, pismem z 17 stycznia 2023 r., wskazał w sposób wyraźny, iż przedmiotowe przedsięwzięcie polegać będzie na wycince drzew bez zmiany rodzaju użytku gruntowego. Skarżący wskazał również, że wycinką nie zostaną objęte obszary oznaczone w ewidencji gruntów i budynków jako lasy („LsV”), występujące na terenie działek oznaczonych numerem ewidencyjnym 146/1, 146/2 oraz 146/3, o powierzchni odpowiednio 0,5987 ha, 0,5336 ha oraz 1,1656 ha, natomiast wycinka na pozostałym obszarze (tj. działki o numerach ewidencyjnych 133/2, 142/2 oraz pozostała powierzchnia działek 146/1, 146/2 oraz 146/3, obręb ewidencyjny Zielonowo, gmina Wieleń) zostanie wykonana bez zmiany rodzaju użytków gruntowych ujawnionych na ww. terenach, zatem w opisanym powyżej zakresie wycinka nie obejmie terenów oznaczonych jako las („LsV”). Do ww. wyjaśnień została załączona mapa z zaznaczonym obszarem objętym wycinką drzew i krzewów na całej powierzchni działek o nr ewid. 133/2, 142/2, 146/1, 146/2 oraz 146/3 ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń, z wyłączeniem tych terenów, które zostały oznaczone jako tereny lasów i opatrzone symbolem „LsV”.

Zestawienie treści powyższych wyjaśnień skarżącego z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie skutkuje tym, że obszar wycinki zadeklarowany w piśmie z 30 marca 2020 r., stanowiącym uzupełnienie wniosku o wydanie decyzji środowiskowej dla przedmiotowego przedsięwzięcia z 17 lutego 2020 r. różni się diametralnie od obszaru wycinki zadeklarowanego w piśmie z 17 stycznia 2023 r., stanowiącego odpowiedź na wezwanie GDOŚ z 2022 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.29.2022.BL.4. I tak:

- planowana powierzchnia objęta wycinką drzew na terenie działki nr ewid. 133/2, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń ulega zmianie z 0,70 ha na 2,32 ha;
- planowana powierzchnia objęta wycinką drzew na terenie działki nr ewid. 142/2, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń uległa zmianie z 0,80 ha na 4,87 ha;
- planowana powierzchnia objęta wycinką drzew na terenie działki nr ewid. 146/1, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń uległa zmianie z 0,44 ha na 0,3932 ha;
- planowana powierzchnia objęta wycinką drzew na terenie działki nr ewid. 146/2, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń uległa zmianie z 0,44 ha na 0,2047 ha;
- planowana powierzchnia objęta wycinką drzew na terenie działki nr ewid. 146/3, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń uległa zmianie z 3,34 ha na 5,5044 ha.

Ze względu na stwierdzenie zarówno przez organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy istnienia lasu poza obszarami oznaczonymi w wyrysie z ewidencji gruntów jako lasy (LsV) należy stwierdzić, że dokonanie wycinki drzew i krzewów oraz zaorania gleby na całej powierzchni działek ewidencyjnych 133/2 i 142/2 oraz części działek 146/1, 146/2 oraz 146/3 w zakresie nieobjętych obszarów oznaczonych symbolem „LsV” w celu - jak podkreślono na s. 65 karty informacyjnej przedsięwzięcia - *przekształcenia obszaru inwestycji w grunty rolne* nadal stanowi przedsięwzięcie wymagające uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o którym mowa w § 3 pkt 88 r.o.o.ś. W nawiązaniu do ustaleń poczynionych powyżej, GDOŚ uznał, że oświadczenie skarżącego o tym, że wskutek wycinki drzew i krzewów na terenie wszystkich działek objętych przedmiotowym przedsięwzięciem, za wyjątkiem terenów lasów ujawnionych formalnie w wyrysie z ewidencji gruntów i budynków, nie dojdzie do zmiany rodzaju użytków gruntowych, stoi w sprzeczności z istotą przedsięwzięcia, opisaną w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Nie można mówić o braku zmiany dotychczasowego użytkowania terenu w sytuacji, gdy po dokonaniu wycinki drzew i krzewów na terenach zalesionych planowana jest uprawa roślin rolnych, o czym świadczy treść wyjaśnień skarżącego, składanych na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji zarówno przed, jak i po wydaniu przez GDOŚ decyzji z 7 kwietnia 2021 r., znak: DOOŚ-WDŚZOO.420.42.2020.KN.4, uchylającej decyzję pierwszej instancji w całości i przekazującej sprawę do ponownego rozpatrzenia. W efekcie zestawienia ze sobą informacji zawartych w pismach skarżącego z 17 lutego 2020 r., 30 marca 2020 r., karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz pisma skarżącego z 17 stycznia 2023 r. GDOŚ zauważa, że kwalifikacja prawna przedmiotowego zamierzenia inwestycyjnego dokonana

przez RDOŚ w Poznaniu nie uległa zmianie, pomimo zmiany zakresu przedsięwzięcia zawartego we wniosku inicjującym postępowanie przed organem pierwszej instancji, skutkującym zwiększeniem obszaru wycinki drzew i krzewów, a to ze względu na tę okoliczność, że na następczo zwiększonym oraz zmodyfikowanym obszarze przeznaczonym do wycinki drzew i krzewów nadal występuje las w rozumieniu art. 3 pkt 1 u.o.l., co zostało już wykazane powyżej.

GDOŚ stwierdza, że wypis i wyrys z ewidencji gruntów i budynków oraz oznaczone w nich obszary sklasyfikowanych gruntów nie stanowią niepodważalnego dowodu na istnienie bądź nieistnienie lasu na pozostałych obszarach działek obejmujących planowane przedsięwzięcie z, co najmniej, dwóch powodów. Po pierwsze, wyrys z ewidencji gruntów i budynków ma charakter deklaratoryjny, a nie konstytutywny – w dokumencie takim stwierdza się fakt istnienia konkretnego rodzaju gruntu podlegającego klasyfikacji; nie jest on natomiast na podstawie sporządzenia takiego dokumentu ustanawiany (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 24 maja 2018 r., sygn. akt III SA/Kr 189/18). Po drugie zaś, wspomniane oznaczenie klasyfikacyjne gruntu nie ma charakteru permanentnego i może ono ulegać zmianie, niezależnie od stanu stwierdzonego w ewidencji gruntów i budynków, a w kontekście niniejszej sprawy na zaistnienie takiego stanu rzeczy wskazują dowody w postaci zarówno analizy archiwalnych zdjęć ortofotograficznych na przestrzeni lat 2004 - 2022, zdjęć zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia oraz informacji zawartych w treści dokumentu „*Ekspertyza dotycząca wartości przyrodniczej działek ewidencyjnych: 144/1, 144/3, 144/5, 145/4, 145/5 i 147 oraz terenów bezpośrednio przyległych, Obręb Zielonowo, gm. Wieleń*”. Ponadto, GDOŚ zauważa zgodnie z obserwacją organu pierwszej instancji, iż analiza porównawcza ogólnodostępnych map ortofotograficznych, dostępnych w serwisie Geoportal Krajowy (www.mapy.geoportal.gov.pl), dokonana na podstawie zdjęć satelitarnych w okresie przypadającym od 2004 r. do 2022 r. pozwala na stwierdzenie, iż poza lasem w rozumieniu ww. przepisu u.o.l., na terenie planowanego przedsięwzięcia znajdują się zadrzewienia, stanowiące las w znaczeniu przyrodniczym, a wspomniana analiza porównawcza zdjęć satelitarnych terenu obejmującego działki o nr ewid. 133/2, 142/2, 146/1, 146/2 oraz 146/3, obręb Zielonowo, gmina Wieleń pozwala zaobserwować również postępującą sukcesję naturalną na ww. terenach.

Wskutek powyższych ustaleń, klasyfikacja gruntów w wyrysie z ewidencji gruntów i budynków uległa dezaktualizacji i w opinii GDOŚ nie może ona stanowić samodzielnej podstawy do ustalania stanu faktycznego sprawy. Na powyższą okoliczność wskazał również organ pierwszej instancji (s. 3-4 oraz 6-8 skarżonej decyzji) jak i Stowarzyszenie w opinii prawnej załączonej do pisma z 15 września 2021 r. (s. 5-7 dokumentu, sekcja 2. „Dane o działkach nr 133/2, 142/2, 146/1, 146/2 i 146/3 obręb Zielonowo, Gmina Wieleń w ewidencji gruntów i budynków i ich znaczenie prawne). Skarżący natomiast, oprócz oparcia się na przedmiotowym wypisie oraz wyrysie z ewidencji gruntów i budynków, nie wskazał na żadne

inne dowody, które miałyby świadczyć o niewystępowaniu lasu na terenach działek o nr ewid. 146/1, 146/2, 146/3, 142/2 oraz 133/2, ob. ewid. Zielonowo, gm. Wieleń.

Jak wynika z treści uzasadnienia decyzji RDOŚ w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r., podstawą do odmowy wydania dla przedmiotowego przedsięwzięcia decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach była niezgodność jego lokalizacji z ustaleniami mpzp Gminy Wieleń. W ramach przedmiotowego przedsięwzięcia działki oznaczone numerami ewidencyjnymi 146/1, 146/2, 146/3, 142/2 oraz 133/2, obręb ewidencyjny Zielonowo, gmina Wieleń, zlokalizowane są na obszarze oznaczonym w mpzp Gminy Wieleń jako tereny lasów oraz tereny przewidziane do zalesień (§ 4 ust. 1 pkt 1 lit. a mpzp Gminy Wieleń). Zgodnie natomiast z § 24 pkt 1 powyższego planu na terenach lasów zachowuje się istniejące przeznaczenie terenów oraz dopuszcza się możliwość realizacji *przebudowy i rozbudowy istniejących budynków na terenie leśnictw i osad leśnych, z zachowaniem ich dotychczasowego przeznaczenia (funkcja mieszkalno-administracyjna), dróg służących obsłudze terenu, sieci uzbrojenia terenu, urządzeń melioracji wodnych, parkingów leśnych oraz ścieżek spacerowych – pieszych oraz pieszozjezdnych*. GDOŚ stwierdza słuszność stanowiska wyrażonego w decyzji RDOŚ w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r. w odniesieniu do kwestii przeznaczenia terenów, na których zlokalizowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie (s. 9-10 decyzji), a ponadto zauważa, że wymieniony uprzednio przepis mpzp Gminy Wieleń przesądza o tym, iż jedynie wymienione czynności są prawnie dozwolone ze względu na przyjęcie przez uchwałodawcę konstrukcji zamkniętego dozwolonych czynności w ramach terenów, oznaczonych w mpzp Gminy Wieleń jako tereny lasów lub tereny przewidziane do zalesień – z treści przywołanego powyżej przepisu nie wynika zaś, że możliwa jest realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów zawartych w u.o.o.ś. oraz r.o.o.ś.. W konsekwencji powyższego, RDOŚ w Poznaniu w sposób prawidłowy stwierdził, że realizacja planowanego przedsięwzięcia jest niezgodna z mpzp Gminy Wieleń, a GDOŚ powyższe stanowisko podtrzymuje.

GDOŚ zweryfikował ponadto, iż toku postępowania odwoławczego od decyzji RDOŚ w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r., postanowienia zawarte w mpzp Gminy Wieleń nie uległy zmianie w zakresie przeznaczenia działek, na terenie których planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie. Oznacza to, że w momencie wydania niniejszej decyzji przesłanka stanowiąca podstawę do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, o której mowa w art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., a która to determinowała rozstrzygnięcie podjęte zaskarżoną decyzją, pozostaje w mocy i powoduje konsekwencje tożsame z tymi, które zostały wyrażone pod postacią zaskarżonej decyzji RDOŚ w Poznaniu, będącej przedmiotem niniejszego postępowania odwoławczego.

W analizowanej sprawie RDOŚ w Poznaniu stwierdzając, że lokalizacja przedmiotowego przedsięwzięcia jest niezgodna z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, odstąpił od dalszych czynności wyjaśniających w sprawie

i orzekł o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W takiej sytuacji organ pierwszej instancji słusznie odstąpił od przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego i zebrania oraz rozpatrzenia całego materiału dowodowego w celu rozstrzygnięcia sprawy w przedmiocie określenia środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, w szczególności nie wystąpił na podstawie art. 64 ust. 1 u.o.o.ś. do właściwych organów o opinie, nie przeanalizował kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1 u.o.o.ś., jak i nie zajął stanowiska w przedmiocie obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, a w konsekwencji nie wydał decyzji merytorycznej, określającej środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia zgodnie z art. 71 ust. 1 w związku z art. 82 lub art. 84 u.o.o.ś. Ponadto podkreślić należy, że w sytuacji stwierdzenia obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na środowisko, RDOŚ w Poznaniu obowiązany byłby również do weryfikacji raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskania wymaganych opinii i uzgodnień, o których mowa w art. 77 ust. 1 u.o.o.ś., oraz zapewnienia udziału społeczeństwa w postępowaniu zgodnie z art. 79 u.o.o.ś. Ze względu na stwierdzenie przez organ pierwszej instancji niezgodności przedmiotowego przedsięwzięcia z postanowieniami mpzp Gminy Wieleń, przywołane wyżej kwestie nie były przedmiotem rozpoznania i rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji, jak i organu odwoławczego.

Ad. a) Odnosząc się do zarzutu skarżącego, że „*Burmistrz Wielenia (...) wyraził pogląd, że planowane przedsięwzięcie nie jest sprzeczne z postanowieniami mpzp*” oraz, że „*Burmistrz jako podmiot przygotowujący projekt uchwały i ją realizujący ma najlepszą wiedzę, jaki był cel uchwalonych w tym zakresie przepisów*” GDOŚ stwierdza, iż stanowisko z 6 marca 2020 r., przedstawione przez Burmistrza Wielenia nie jest prawnie wiążące, co więcej - zastosowanie się do jego treści poprzez wylesienie terenu w celu przywrócenia terenu do funkcji rolnej spowodowałoby sprzeczność z treścią § 24 mpzp Gminy Wieleń, który formułuje obowiązek zachowania istniejącego przeznaczenia terenu. Organ pierwszej instancji miał prawo wystąpić do Burmistrza Gminy Wieleń o wyrażenie stanowiska w zakresie zgodności planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami mpzp Gminy Wieleń, co wynika z nałożonego na obowiązek organ administracji publicznej zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego w sprawie (art. 77 § 1 k.p.a.). W wyniku przeprowadzenia postępowania wyjaśniającego w ramach postępowania odwoławczego GDOŚ doszedł do wniosku, że postanowienia mpzp Gminy Wieleń nie pozostawiają wątpliwości interpretacyjnych, albowiem zgodnie z treścią pisma pochodzącego od Gminy Wieleń z 14 lutego 2020 r., znak: PP.6727.38.2020, stanowiącego wypis i wyrys z mpzp Gminy Wieleń, działki, na których planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie zostały oznaczone w następujący sposób:

- 1) działka o nr ewid. 133/2 – teren lasu oraz teren przewidziany do zalesień;
- 2) działka o nr ewid. 142/2 – teren lasu oraz teren przewidziany do zalesień;
- 3) działka o nr ewid. 146/1 – teren lasu oraz teren przewidziany do zalesień;

- 4) działka o nr ewid. 146/2 – teren lasu oraz teren przewidziany do zalesień;
- 5) działka o nr ewid. 146/3 – teren lasu oraz teren przewidziany do zalesień.

Informacja przedstawiona powyżej została również potwierdzona przez Burmistrza Gminy Wielen w treści pisma z 6 marca 2020 r., znak: PP.6727.59.2020. Na przedstawione powyżej przeznaczenie działek wskazuje również opinia prawna załączona do pisma Stowarzyszenia z 15 września 2021 r. (s. 3-5 dokumentu, sekcja 1.1 „Przeznaczenie terenu w MPZP” oraz sekcja 1.2 „Określenia sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu w MPZP”).

W opinii GDOŚ nie sposób uznać *wycinkę drzew i krzewów w celu przywrócenia terenu do funkcji rolnej* jako czynność dokonywaną w celu zalesienia terenu. W konsekwencji powyższych rozważań należy stwierdzić, iż zrealizowanie planowanego przedsięwzięcia w istocie stanowiłoby zmianę przeznaczenia terenu, co stanowi w sposób oczywisty niezgodność planowanego przedsięwzięcia z postanowieniami § 24 mpzp Gminy Wielen, który formułuje obowiązek zachowania dotychczasowego przeznaczenia terenów oznaczonych jako tereny lasów oraz tereny przeznaczone do zalesień. Analizowany przepis mówi wprost, że na ww. terenach *„zachowuje się dotychczasowe przeznaczenie terenu”*, a wśród wyjątków od tak określonej zasady (tj. punkty 1-6 § 24 mpzp Gminy Wielen) nie sposób znaleźć wyłączenia zakładającego możliwość zmiany przeznaczenia terenu z lasu oraz terenu przeznaczonego do zalesień na tereny użytków rolnych, stanowiących rolniczą przestrzeń produkcyjną, o którym mowa w § 4 ust. 1 lit b mpzp Gminy Wielen. Jak zostało to już wykazane powyżej, żadna z działek, na której zlokalizowane jest planowane przedsięwzięcie nie znajduje się na obszarze oznaczonym jako wspomniane użytki rolne, stanowiące rolniczą przestrzeń produkcyjną. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że w toku postępowania przed organem pierwszej instancji Burmistrz Gminy Wielen wskazał w treści przywołanego powyżej pisma z 6 marca 2020 r., że Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Wielen (wprowadzony uchwałą Nr 113/XI/99 Rady Miejskiej w Wieleniu z dnia 28 października 1999r. ze zm.), dalej SUIKZP Gminy Wielen, nie przewiduje przeznaczenia przedmiotowych działek jako tereny lasów. Zgodnie z treścią art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2022 r. poz. 503), studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego (dalej SUIKZP) nie stanowi aktu prawa miejscowego. Dokument planistyczny, jakim jest SUIKZP stanowi akt prawa wewnętrznie obowiązującego gminy i służy określeniu wytycznych, które mają przełożenie na treść miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli ten został uchwalony. Ponadto, GDOŚ wskazuje, iż orzecznictwo sądów administracyjnych stoi na stanowisku, że SUIKZP nie wywołuje skutków w stosunku do podmiotów zewnętrznych wobec organów gminy, ze względu na fakt, iż nie stanowi on aktu prawa powszechnie obowiązującego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 27 czerwca 2013 r., sygn. akt II OSK 543/12, LEX nr 1559809, a także wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z 6 sierpnia 2009 r., sygn. akt II

OSK 1250/08, LEX nr 1423428). Co zaś tyczy się wykładni przepisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dokonywanej w celu ustalenia, czy zachodzą przesłanki do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na podstawie art. 80 ust. 2 u.o.o.ś., to zarówno organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy dokonał analizy zgodności planowanego przedsięwzięcia z przepisami mpzp Gminy Wieleń, biorąc pod uwagę całość tekstu ww. aktu prawnego; w szczególności podjęto się interpretacji przepisu § 4 ust. 1 pkt 1 oraz § 24 mpzp Gminy Wieleń. Wspomniany uprzednio art. 80 ust. 2 u.o.o.ś. stanowi wyraźnie, że *„właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego”*. Przepis mówi zatem wprost, że kompetencja stwierdzenia zgodności przewidziana jest wyłącznie dla organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach może nastąpić, gdy stwierdzona zostanie zgodność planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Ponadto, stwierdzić należy, iż wykładnia analizowanych przepisów mpzp Gminy Wieleń, zastosowana przez RDOŚ w Poznaniu oraz GDOŚ została dokonana zgodnie z poglądami prezentowanymi przez Naczelny Sąd Administracyjny: *„Dokonując wykładni miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w pierwszej kolejności należy ustalić cele danej regulacji prawnej. Oznacza to, że należy dążyć do tego, aby poszczególnym przepisom nadać znaczenie, które będzie w największym stopniu odzwierciedlało cele regulacji prawnej. Wykładnia celowościowa może zatem służyć do zweryfikowania wykładni językowej i systemowej przepisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Uwzględniając cechy prawa administracyjnego oraz jego funkcje i cele, wykładnia oparta wyłącznie na samym brzmieniu przepisów części tekstowej miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego może być zawodna. Wykładnia celowościowa pozwala na szerokie rozumienie treści normatywnej planu. Dzięki temu uzupełnia ona wykładnię językową”*. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 14 listopada 2018 r., sygn. akt II OSK 2236/18, LEX nr 2629252). W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, iż przepisy mpzp Gminy Wieleń nieprzypadkowo w sposób wyraźny wprowadzają rozróżnienie pomiędzy terenami lasów oraz terenami przeznaczonymi do zalesień, a terenami użytków rolnych, stanowiących rolniczą przestrzeń produkcyjną. Nie jest również kwestią przypadku zawarcie w treści § 24 mpzp Gminy Wieleń katalogu zamkniętego dozwolonych czynności, jakie można dokonać z terenami stanowiącymi lasy oraz tereny przeznaczone do zalesień. Wykazanie sprzeczności pomiędzy nakazem utrzymania dotychczasowego przeznaczenia terenu jako lasu a zmianą jego przeznaczenia na funkcje rolnicze, nie wymaga przeprowadzenia jeszcze bardziej rozbudowanej analizy w świetle przytoczonych powyżej argumentów, a stwierdzenie przez skarżącego, iż *„obowiązujący mpzp wskazuje kierunek zagospodarowania obszarów niezalesionych jako tereny przewidziane do zalesień, nie zakazując jednocześnie przywrócenia terenu do funkcji rolnej”* GDOŚ uznaje za pozbawione podstaw.

Ad. b) W odpowiedzi na zarzut rzekomego błędnego zakwalifikowania przez organ pierwszej instancji działek oznaczonych nr ewid. 133/2 oraz 142/2, obręb ewidencyjny Zielonowo, gmina Wielen jako tereny lasów lub tereny przeznaczone do zalesień, GDOŚ zwraca ponownie uwagę na fakt, iż wedle wypisu i wyrysu z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Wielen załączonego do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia, ww. działki zostały zakwalifikowane wprost jako tereny lasów lub tereny przewidziane do zalesień. Jak zostało to wykazane wcześniej w treści uzasadnienia niniejszej decyzji, teren przedmiotowego przedsięwzięcia obejmuje łącznie pięć działek, przy czym na obszarze działek 146/1, 146/2 oraz 146/3 niewątpliwie występuje las w rozumieniu przepisów u.o.l., natomiast na terenie pozostałych działek objętych wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowego przedsięwzięcia występują zadrzewienia, spełniające definicję lasu, o której mowa w art. 3 pkt 1 u.o.l., o czym była mowa we wcześniejszej części uzasadnienia niniejszej decyzji. Organ pierwszej instancji stwierdził występowanie lasu poza terenami oznaczonymi na wyrysie z ewidencji gruntów i budynków jako lasy („LsV”), opierając się na przepisach u.o.l. oraz wskazaniach judykatury w zakresie interpretacji przepisów ww. ustawy, a także na podstawie analizy danych w postaci zdjęć satelitarnych terenu, na którym znajduje się planowane przedsięwzięcie oraz informacji zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Podsumowawszy stwierdzone powyżej okoliczności faktyczne oraz prawne, organ pierwszej instancji wykazał istnienie lasu na obszarze, na którym planowane jest przedmiotowe przedsięwzięcie, a w konsekwencji niezgodność przedmiotowego przedsięwzięcia z postanowieniami mpzp Gminy Wielen. Wnioski GDOŚ są w omawianym powyżej zakresie tożsame.

Ad. c) W odniesieniu do zarzutu, polegającego na rzekomym „bezrefleksyjnym” przyjęciu twierdzeń przedstawionych w toku postępowania przed organem pierwszej instancji GDOŚ stwierdza, co następuje. Zgodnie z treścią art. 7 k.p.a. organ administracji publicznej ma obowiązek podejmowania z urzędu lub na wniosek stron wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Natomiast z treści art. 77 § 1 k.p.a. wynika, iż organ administracji publicznej obowiązany jest zebrać i rozpatrzeć cały materiał dowodowy w sposób wyczerpujący. Treść art. 80 k.p.a. stanowi, że organ administracji publicznej ma obowiązek oceny, czy dana okoliczność została udowodniona, biorąc pod uwagę całokształt materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie (swobodna ocena dowodów). Z kolei art. 107 § 3 k.p.a. zobowiązuje organ administracji publicznej, by uzasadnienie faktyczne decyzji zawierało w szczególności wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn, z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej. Uzasadnienie prawne decyzji powinno natomiast zawierać wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. GDOŚ nie stwierdza naruszenia przez RDOŚ w Poznaniu wymienionych

uprzednio przepisów. Organ pierwszej instancji odniósł się do zgromadzonych w toku postępowania dowodów, przedstawiając ich znaczenie i przekładając zawarte w nich informacje na wnioski, które znalazły odzwierciedlenie w zaskarżonej decyzji. GDOŚ wskazuje zgodnie ze stanowiskiem Naczelnego Sądu Administracyjnego, że „(...) skuteczne zarzucenie naruszenia przepisu art. 80 k.p.a. wymaga wykazania, że uchybiono zasadom logicznego rozumowania lub doświadczenia życiowego. Jedynie to, bowiem może być przeciwstawione uprawnieniu do dokonywania swobodnej oceny dowodów. Nie jest natomiast wystarczające przekonanie o innej niż przyjęta doniosłości poszczególnych dowodów i ich ocenie odmiennej niż przeprowadzona przez organy administracji publicznej. Dokonana przez organy (...) ocena materiału dowodowego może być skutecznie podważona tylko w przypadku, gdy brak jest logiki w wiązaniu wniosków z zebranymi dowodami, lub gdy rozumowanie organu wykracza poza reguły logiki albo, wbrew zasadom doświadczenia życiowego, nie uwzględnia związku przyczynowo-skutkowego”. (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 13 grudnia 2022 r., sygn. akt: I OSK 2381/19, LEX nr 3479749).

Co zaś tyczy się zarzutu niepowołania przez organ pierwszej instancji biegłego, GDOŚ stwierdza, iż skorzystanie przez organ administracji publicznej z dowodu z opinii biegłego na podstawie art. 81 § 1 k.p.a. opiera się na uznaniu administracyjnym - ma charakter uprawnienia, a nie obowiązku prawnego, a ocena zasadności skorzystania z ww. środka dowodowego w opinii sądów administracyjnych odbywa się wedle kryterium kompletności zgromadzonego materiału dowodowego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z 17 lipca 2020 r., sygn. akt II OSK 448/20). W opinii GDOŚ, zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy należy uznać za kompletny ze względu na tę okoliczność, iż zgromadzony w toku postępowania przed organem pierwszej instancji materiał dowodowy w postaci karty informacyjnej przedsięwzięcia, dokumentu o nazwie „Inwentaryzacja stanu lasu – obręb ewidencyjny Zielonowo na okres od 1 stycznia 2020 r. do 31 grudnia 2029 r.”, dokumenty złożone przez Stowarzyszenie, jak i ogólnodostępne zdjęcia satelitarne obszaru, na którym zlokalizowane jest planowane przedsięwzięcie zawiera szczegółowe informacje, umożliwiające ustalenie zarówno przez organ pierwszej instancji, jak i organ odwoławczy, iż na terenie zamierzonego przedsięwzięcia istotnie występuje las, o którym mowa w art. 3 u.o.l., planowane przedsięwzięcie stanowi to, opisane w § 3 pkt 88 lit a oraz e r.o.o.ś., a także niezgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z ustaleniami mpzp Gminy Wieleń, co zostało już wykazane powyżej. Z tego też powodu należy uznać przedstawiony powyżej zarzut skarżącego za nieuzasadniony.

GDOŚ w wyniku przeprowadzenia postępowania odwoławczego nie stwierdził podstaw do uwzględnienia żądania skarżącego w postaci uchylecia decyzji organu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione powyżej, należy ocenić, iż materiał dowodowy jest

kompletny, w wyniku czego w sposób dostateczny wyjaśnione zostały okoliczności prawne oraz faktyczne mające wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Mając na uwadze zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego, którego istotą jest zapewnienie stronom prawa do dwukrotnego rozpatrzenia i rozstrzygnięcia sprawy, GDOŚ w ramach postępowania odwoławczego dokonał analizy zgromadzonego materiału dowodowego i rozpatrzył sprawę co do okoliczności faktycznych, jak i prawnych. W konsekwencji przeprowadzenia postępowania odwoławczego, GDOŚ doszedł do wniosków pokrywających się z wnioskami organu pierwszej instancji, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści niniejszej decyzji. W opinii organu odwoławczego w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły podstawy uzasadniające uchylene decyzji RDOŚ w Poznaniu z 10 czerwca 2022 r. albo uchylene przedmiotowej decyzji w całości oraz przekazania sprawy do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, o co wnosił skarżący.

W związku z powyższym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

- Niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Strona niezadowolona z niniejszej decyzji może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, zgodnie z art. 52 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 163, ze zm.), dalej p.p.s.a., za pośrednictwem Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska (art. 54 § 1 p.p.s.a.), w terminie 30 dni od dnia otrzymania decyzji zgodnie z art. 53 § 1 p.p.s.a.
- Strona wnosząca skargę na niniejszą decyzję, zgodnie z art. 230 p.p.s.a. w zw. z § 2 ust. 3 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535), obowiązana jest do uiszczenia wpisu od skargi w kwocie 200 zł.
- Strona, co wynika z art. 239 p.p.s.a., może być zwolniona z obowiązku uiszczenia kosztów sądowych.
- Stronie, zgodnie z art. 243 p.p.s.a., może być przyznane, na jej wniosek, prawo pomocy. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych.

Otrzymują:

1. [REDACTED].
2. Stowarzyszenie „Zielono Mi”, Zielonowo 43, 64-730 Wieleń.
3. Pozostałe strony postępowania na podstawie art. 74 ust. 3 u.o.o.ś.

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Poznaniu, ul. Jana Henryka Dąbrowskiego 79, 60-529 Poznań.
2. Burmistrz Gminy Wieleń, ul. Tadeusza Kościuszki 34, 64-730 Wieleń.
3. Starosta Czarnkowsko-Trzcianecki, ul. Rybaki 3, 64-700 Czarnków.